

En intressant fråga som ingen mindre än er ädla skivbolagsdirektör filosoferade kring är den om maktbalansen i en musikscen och inte minst på ett skivbolag. Det går ju jävligt bra för Lastkaj 14. Ni säljer flest skivor och får den största uppmärksamheten. Nu tycker jag iofs att ni är flitiga med att lyfta andra band och berömma dem, men ser ni någon risk med att för mycket ljus hamnar på just er?

Det är klart vi gör! Det är ju därför vi ser till i att hamna i trubbel och klaver hela tiden samt visa våra dåligheter. Vi vill att ALLA ska se att vi är precis som dem. Vi har bara haft lyckan att vara 4 personer som hamnade i samma band vid ett tillfälle då vi skrev bra tillsammans och människor krävde våra texter. Jag vet inte hur många gånger jag tackat min lyckliga stjärna för att just jag fick vara med om detta.

Frågar du mig är Björnarna Sveriges bästa trallpunkband. Vad ska ni göra för att nå upp till deras nivå?

Det går inte. De är Sveriges bästa trallpunkband och som Bulten en gång sa:

- Dom skriver lika bra musik men har dessutom en ironi i texterna som vi aldrig har vilket ger det en extra dimension.
- Sant men vi är ledsnare.

Kontentan är att gemene hen 2017 - idag vill ha mer ledset. Björnarna är Sveriges mest underskattade band oavsett genre och det gör mig och alla i Lastkaj ont. Men jag ber inte om ursäkt för oss. Satan ska veta vad vi slitit och givit upp saker för att stå här idag.

Scene pride är och förblir lika vackert som nödvändigt. Du har berättat i intervjuer att du skriver som bäst när du har down-perioder och det är ju en av världens sämst bevarade hemligheter att det inte är bra för konstnärers skapande om de mår för bra. Vilka är dina katalysatorer och knep för att hålla ut och ta dig ur detta, fråsett musiken?

Ja, gudskelov är jag också prisad med ett jobb som ger insyn i det värsta hos kapitalismen. Som facklig ombudsman är det faktiskt så i Sverige 2021 att jag ser slavägande och livegenskap varje dag vilket ger textförfattande bra bränsle när jag i övrigt mår bra.

Du har ju skrivit flera självutlämnande låtar både med Skumdum och Lastkaj 14. Om vi bortser från det terapeutiska syftet, har du tvekat att ge ut någon av dina låtar och är det någon av dem där du tvingats omformulera texten av hänsyn till andra inblandade?

Jag har aldrig skrivit om texten till något jag givit ut då jag oftast formulerat texten redan från start så att den inte skulle skada någon. Däremot är det ingen hemlighet att Becksvart var en tung låt att ge ut under Lastkajflagg. Dels för att jag inte visste om den passade men även för att jag var rädd för att ge ut en så självutlämnande text. Det var faktiskt Dr Dille och Kapten Grå som bad mig ge dom chansen att göra den rättvisa med veto om det inte blev bra.

Ingen har behövt ångra det beslutet... Många av de nyaste låtarna tar upp psykisk ohälsa på olika sätt. Vad kan vi göra rent allmänt för att minska psykisk ohälsa? Vad kan samhället göra? Vad kan man som privatperson göra?

Jag kan inte svara för samhället förutom att det känns som att det inte finns tid och kompetent resurs vid steget då en person tar kontakt för första gången. Som privatperson tror jag att lyfta blicken från sig själv och orka ta sig tiden att på riktigt fråga hur någon annan mår räcker långt. Känns som att tid blir temat!

Lyfta blicken från sig själv är vi nog många som kan bli bättre på...

Ni är ju geografiskt ganska utspridda över landet. Svårare att repa och desto roligare när ni väl ses, men innebär det även att ni tvingas tacka nej till en del spelningar?

Nja, vi har ju ett fantastiskt bokningsbolag i Rascal där vi angett vilka tider som gäller. Oftast går det lösa utifrån dessa men ibland så kommer givetvis erbjudanden som ger ont i magen. Då kollar alla en extra gång och är det kört från en part så är det kört. Där har vi också det tacksamma för att återgå till vår ynnest att vara eftertraktade. Det är sällan det inte går lösa efter vår pipa.

Vad ligger ett genomsnittligt Lastkaj-gage på?

Det finns inget genomsnitt. Vi vill inte att arrangören ska göra sig en massa pengar på oss. Samtidigt så vill vi inte att inträdet ska kosta så folk inte har råd att gå in. Det finns en del svartlistade arrangörer som vi aldrig mer spelar för där vi gjorde upp en deal och sen blev snuvade på vinsten samtidigt som människor betalade jävligt dyra pengar för att komma in. Faktumet är dock att vi är utspridda över halva Sverige så bara för att samla bandet samt få ihop backline, minibuss och merch ligger närmare 10.000:-. Med det sagt så försöker vi alltid få ihop 2 gigs så även mindre ställen ska kunna boka oss.

Frågan om punk och profit är ju den evig sådan, och det enda man kan konstatera med lätthet är att den var betydligt mer svartvit när man var yngre... Sen ett antal skivor tillbaka ligger ni på Second Class Kids. Mr SCKIDS himself (Pelle) har aldrig spelat i band själv. Hur märks det i hans roll som skivbolagsdirektör?

Jag tror vi får dela upp den frågan i två. Nummer ett så går ju Pelle helt och hållet på känsla när han antingen gillar eller ogillar ett band. Han har ingen aning om sången är bra eller falsk utav helvete, gitarrerna stäm-da eller ostäm-da. Det har funnits gånger då jag slitit mitt hår när Pelle tipsat om band som han tycker jag ska lyssna på. Det har jag svårt att se någon som spelat musik själv blunda för vilket å andra sidan kanske är väldigt befriande. Vi lyssnar på musik med helt olika öron. Nummer två så tror jag det kan vara bra i rollen som skivbolagsdirektör. Pelle kan komma med idéer som låter helt galna för mig som varit i punkscenen